

بر قوه قضائیه کشور چه گذشته است!

حقیقت‌های نهفته در میان
سندها و گزارشها و
صاحبها

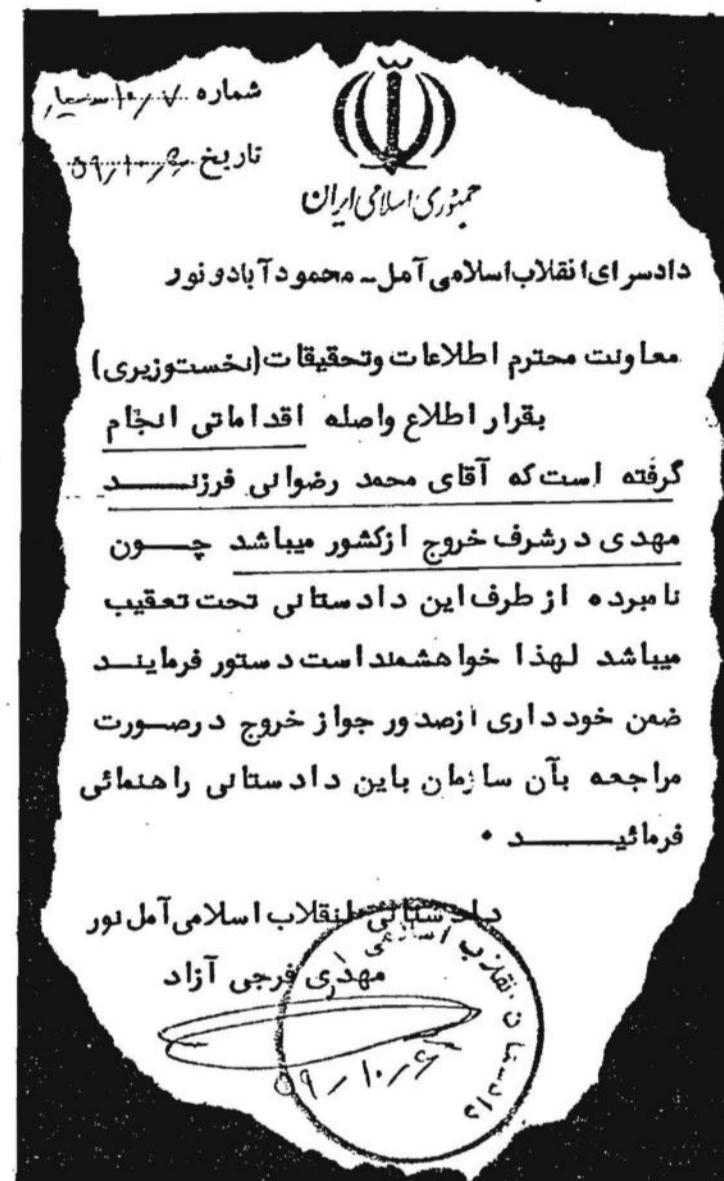
نقل از روزنامه انقلاب اسلامی
سه شنبه بیست و سوم دیماه ۱۳۵۹

گزارش مردم به رئیس جمهور
نامه‌ای از زندان قصر

سده‌عالی

محترم کرباسی‌زاده اصحابی و صدراذل‌مسکانی
کدر تاریخ دوم شهریور ماه حاری بوسط هوشگاه سعد
به دفتر کارمان آمد و اطهار بود که آن‌ها حل‌حالی
سما را حواسته کسیم برای حد و آقای حل‌حالی بروت
به مادر می‌باشد اطهار داشت که در رابطه با کودما
مساده و بجهت این اسجاییان را به تهران آورد که
سر آن مصلح می‌باشد در این روزه که این اسجاییان
صحبت نمود و استجاییان را "حداد" را اطای سرور
آورد و گفت که آقا (حاکم شرع) حکم اعدام نما را
صادر نموده و باید افراد سود و حسین که کلمعه‌سی
بالاستجاییان نگرد مردو غیر سراسر که عواری و احتساب
نمودند بعد از اینکه حکم روی داشتند همین‌ها
کشیده‌ایند که بحال اعماق افتد و بسیار ندیدم و
امدن اطهار داشت اگر میخواهی حکم اعدام نمود
مبلغ دهمیلیون نومن صدرالدین مسکانی و مبلغ بیش
می‌باشد سومن مرخصی کرباسی‌زاده بدهد تا سما را
ازاد نیامد و نک هنده ملک هم با اسجاییان داده‌اند
جون من مبلغ بزرگی داشت در قدر من و به امکان
نهیم این حسی برای تمام فاعل و مستکمان مدد
بینود جند س موقعاً اعدام اخشار نگرد و بهند
نمودند که حکم باید چراً سود حن پول بر مسده ندار
با انتساب رناد و گرسه‌وری که صیر کبید تا لاجه‌سای
تلائی سکان و حسین حد سفر اعماق خودان
موقعاً نمودند که دهمیلیون نومن صدرالدین مسکانی
و نکسلیون سومن مرخصی کرباسی‌زاده دهدم و ما را
ازاد کردند و سیزدهت حد هنده که مبلغ بزرگ
بوسط اسجاییان می‌باشد این اصحابی که
در رهن ناگف فرض‌الحسنه کارده س مبلغ فوق
سهمه و شخص محمد صوابی بحوالی سیمیک اسجاییان
را از این‌ها می‌دانند ولی حداد آسجاییان را به این‌ها داشتند
آن‌ها می‌دانند که در این‌ها دارند از این‌ها
انقلاب اسلامی مورخ ۱۳۵۹/۸/۲۷ در خبر کشیده‌اند از این‌ها
سیار حدود ۵۰۰ هزار کلید اسجاییان سوالی
سده و ملاکیت در ریدان سعاده ۳ فقره سرمیری
از رسانه‌محروم حبور استدعا دارم که دسیور
رسدگی صادر: ... اد بول بد معماً رفته و اعاده
حسب سود

- بعدم احتمام
صدرالدین مسکانی - مس کرباسی‌زاده اصحابی

نقل از روزنامه انقلاب اسلامی
چهارشنبه بیست و چهارم دی ماه ۱۳۵۹

مبازه با قاچاق و مواد مخدر، بطور منظمه و حساب شده باشد هر چه تمامه‌تر دنبال می‌شود

ار اقدامات مثبت و قاطعه حجت اسلام
حل‌حالی در امر مبارزه با مواد مخدر که بگذردم
نوایق و نایماینهای عیقی نیز در حل‌حال کاران
بوده است که عده‌ترین آن نایق این اعمال
با اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی، نبودن
حساب و کتاب روش، مشخصه‌بودن میزان اموال
ضماده شده و صدور احکام بی حد و حساب همچین
وجود شکجه توطف افراد غیر مستول که تحت عنوان
همیلان جویانه مبارزه با قاچاقچیان
و مواد مخدر، بسیج شدند

و ام حجت اسلام حل‌حالی مشغول بکار گردیدند
از این جمله متوات شد.
حجت اسلام محمدی حاکم شرع جدید بکی
ار شبههای دادسرای مبارزه با مواد مخدر که قلاً در
دادستانی کل انقلاب بوده است ابتدا باد آور شد؛
خبرهایی که از دادگاه قیروه به دادستانی
کل انقلاب و سواری عالی قضائی مرسید جمع آوری
شد و بین استنصال گردید که دادگاه و بزیر مواد مخدر
اگرچه کارهای خوبی هم داشته است اما کارهای
خلاف اسلام و ضریب‌هایی هم داشته است همچین
وجود این دادگاه بخالی مختلف قانون اساسی تنخیه
داده شد و فرار شد این دادگاه بخشی از دادستانی
کل انقلاب باند و اداره آن نیز متغیر در نک فرد
سپاه نا بطور خود محوری عمل نگردد.

نقل از روزنامه انقلاب اسلامی

چهارشنبه هفدهم دیماه ۱۳۵۹

مواد مخدر مکشفه با حضور حجت‌الاسلام خلخالی سوزانده

Hajjat al-islam Khalxali

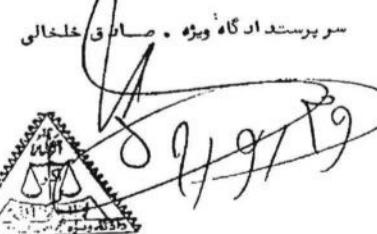
تهران - خبرنگار انقلاب
اسلامی - روز گذشته
حجت‌الاسلام خلخالی
در سپاد مرکزی فدائیان
اسلام حضور یافت و اینبار
مواد مخدر را با حضور
نماینده دادستانی،
فلاطیرای پاسخ به سوالات
نموده و محموله‌های مواد
مخدر را که شامل بسیار
می‌بیند وی سپس افزود من
از دادستانی میخواهم از
تام کسایی که در سنا
با من همکاری داشتند و
مورد سو، ظن می‌باشند
کیلو هروئین و ۲۷۴۱ کیلو
کیلو حشیش را در همان
محوطه ساخته‌اند به آتش
کشیده‌شده. ضمناً ۲۰۱۶ کیلو
کیلو تریاک و ۲۶۴ کیلو
سوخته تحويل نماینده
دادستانی گردید در این
مراسم که خبرنگاران داخلی
و خارجی حضور داشتند
حجت‌الاسلام خلخالی
توضیح داد که بعد از
استفاده من قیمت طلا گران
گشتند امداد عرضی قیمت مواد
مخدر سقط کرده است
بعنوان مثال مبنیان گفت
هروئین که در زمان من
بدکلوبی یک میلیون تومان
بالغ میشود ولی امروز میتوان
سؤال کدام یا خبر دستیگری
بادویست هزار تومان خرید

نخست وزیری
معاونت محترم اطلاعات و تحقیقات
تهران

آقای صادق طباطبائی از کشور آلمان خرید اری شده، لذت‌ابرای انتقال آن به ایران
آقای محمد رضوانی فرزند مهدی و حسن مجھور قیروزی فرزند علی اکبر رامرفی کے
دستور فرمایید نسبت به مدیر روانه خروج جهت ایشان سریعاً اقدام گردید تا

نسبت به تحويل گرفتن و انتقال آن به ایران اقدام نمایند. همچنان

انحصار گری و اخلاقی دو روی یک سکه!!

رسمی «شورای انقلاب فرهنگی» کنونی را که در عمل به بیهودگی کشانده شده هر چه زودتر اعلام نمایند و بجای آن ساشرکت دانشگاهیان آگاه، شورای جدیدی را برگزینند که از دانش و شایستگی و کارآئی و توأمدمی کامل برخوردار باشند و اینشورا، بالهای از جدول ارزش‌های انقلابی و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و پیوه‌گیری بیفرضانه از نظرها و رهنمودهای همه علاوه‌مندان به فرهنگ و دانش و آموزش و پژوهش، سازندگی خود را آغاز نمایند.

در وهله سوم شورای جدید و کار بستان دانشگاهی، باز گشایی دانشگاه‌هارا با سیاستی درست به «تدریج» شروع کنند بگونه‌ای که تا پایان سال تحصیلی دانشگاه‌های ایران در خط پویائی قرار گیرند.

اعلام انحلال رسمی شورای انقلاب فرهنگی، خواست دانشگاهیان با ایمان و آگاه است

در وهله چهارمیس از ایجاد آرامش و حرکت در دانشگاه‌ها، آنگاه در رابطه با نیازهای کشور و خواسته‌ای انقلابی، برنامه‌ریزی بازسازی‌های «کوتاه مدت» و «بنیادی» را توطیق استادان درست اعتقد در تابستان آینده انجام داد، کاری که کاربستان کشور در بهترین وضع در تابستان گذشته، قادر به انجامش بودند.

راه درست و عمل سنجیده و خرد گرایانه این است که به جای اغتشاش‌های خیابانی در زمان جنگ و آشفته کردن اوضاع کشور برای سوءاستفاده «ضدانقلاب» با هم‌آهنگی کامل از کاربستان کشور خواست. اکنون که یک سال وقت نسل جوان کشور را به تباہی کشیده‌اید. اکنون که یک سال بودجه کشور را در بدترین شرایط اقتصادی به تاراج داده‌اید. اکنون که یک سال نادانی و کارندازی را بر مرکزهای آموزش عالی کشور مسلط ساخته‌اید، بیانید دست به یک کار شایسته «فرهنگی» بزنید و از دخالت در کاری که نمی‌دانید و توان انجامش را ندارید، هرچه زودتر کنار روید و کار را به اهلش بسپارید.

روشن است که بیش از یکصدهزار دانشجو، درست‌تاری ایران سرگردان هستند، روشن است که نزدیک، هشتصد هزار دیپلمه آماده ورود به دانشگاه و مدرسه‌های عالی هستند.

روشن است که دهها هزار، استاد و پژوهشگر و کارمند، بی‌هیچ بازدهی علمی و فرهنگی و اداری، زمان سوزی می‌کنند.

روشن است که اکثریت قریب به اتفاق این

گروه‌ها هودار بازگشایی دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی هستند، اما باید نکته‌ای را زیر رانیز مورد توجه قرار داد:

- بهر حال دانشگاه‌های ایران تعطیل شده‌اند.

- این تعطیلی رشته‌ها و پیوندهای را از هم گسترش داد.

- نار بودن دانشگاه‌های بی‌برنامه و سیاست دارد و خطر وربط کنونی، آشفته‌گی را زیادتر خواهد کرد.

- گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی بعلت حرب‌آبکاری‌های کاربستان «انقلاب فرهنگی» همچون گذشته در تضاد و کشمکش قرار خواهند گرفت.

پس چه باید کرد؟ چگونه باید دانشگاه‌ها را بازگشایی کرد؟

هم بستن دانشگاه و هم بازگشایی آن حرکتی سیاسی شده است

در وهله اول بایدم مرکز دانش و آموزش و پژوهش، بودن دانشگاه مورد اعتقاد همه گروه‌ها و سازمانهای سیاسی قرار گردید هیچ حزب و کانونی از بودجه ملت و فضای دانشگاه و کلاس‌های درس و دیگر تسهیلات دانشگاهی، حق ندارد سوء استفاده کند و مدرس را به «سلول حزبی» بدل سازد. در وهله دوم، بجای لشکر کشی به دانشگاه بنام «بازگشایی» که در روز سنه بیست و سوم دیماه انجام شد، و به علت شرکت توده‌های دانشگاهی، التهاب نسل جوان کشور در آن آشکار بود، ساید از کاربستان کشور خواست تا هر چه زودتر انحلال

شورای انقلاب فرهنگی آشکار گردید (اراده باطل) و هدف اساسی آنان که بستن تنها پایگاه رکنیهای کشوری و نهادهای پیوندیافته با استبداد سلطنتی وابسته به بیگانه، باید درگرگونی‌های رفیع وجود آید و بر بنیاد نیازهای جامعه در شرایط آزاد و مستقل در همه آنها شکل گیری و کرداربندی جدید تحقق پیدا کند.

دانشگاهیان بیش از بسیاری از گروه‌ها مزه تلخ اختناق و ضد ارزشها را چشیده‌اند

انحصار گری «سنگر آزادی» رابه «قلعه خاموشان» بدل کرده است

اگر چنین است، امام خمینی رهبر انقلاب که بارها بیان کردند، «حوزه‌های علمی و دینی» مام از کارآئی لازم بدور افتاده‌اند و باید در آنها تحول و دگرگونی ایجاد گردد، پس چرا تاکنون هیچ «حوزه»‌ای را جهت بازارسازی و دادن وظیفه‌های سنتی و تاریخی گذشته به آن، تعطیل نکرده‌اند در حالیکه همه میدانند به ابتکار بسیاری از مدرسه‌های علماء و آیات عظام، برخی از حوزه‌ها در حال نو شدن و فعال تر شدن می‌باشند. این روش درست ایا در دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی کشور قابل اجرا نمود؟ اگر در خط امام خمینی گام برداشته شود و «تخصص» مورد احترام قرار گیرد و نه چون، کوونهای سیمبل و ناآگاه از جهان، عوام فریبانه تخصص در «خط امریکا» قلمداد شود، دارندگان تخصص دانشگاهی و آموزش عالی، اعتقاد دارند که در بازبایون این کانونهای دگرگونی آموزشی امکان داشت، و شاید هم تنها راه دگرگون کردن نظام آموزشی زمانی می‌تواند تحقق باید که نهاد آموزش در حال کوشندگی و پویایی باشد.

شرطی آنروز دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی نشان میدهد که نه انحصار گران تحمل آنها را داشتند و نه «گروه»‌ها و «سازمان»‌های سیاسی (دانشجویی و دانشگاهی) موقعيت سالم رشد کردارهای علمی را فراهم ساخته بودند. بدیگر سخن برخی از نهادهای کشوری از جمله کردن در رشد آموزش در حال کوشندگی و پویایی باشد. نهاد آموزش در حال کوشندگی و پویایی باشد.

روشن تر اینکه، هم بستن دانشگاه‌ها امری کشور رشد و گستردگی پیدا می‌کرد، در درون دانشگاه‌ها و مدرسه‌های دانشگاهی (دانش و آموزش و پژوهش) تهی تر می‌شد و بمیدان نوع دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا، انقلابی یا انقلابی‌نما، در مرکزهای آموزش عالی کشور بیشتر در دام «قدرت طلبی» می‌افتادند در عمل «دانشگاه از کردارهای دانشگاهی (دانش و آموزش و پژوهش) تهی تر می‌شد و بمیدان نوع دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا، راستی در این است، هرچه انحصار گران می‌دانستند که با بازبودن دانشگاه هم می‌توان اندک، اندک نظام آموزشی را بهانه کردند برای بستن دانشگاه‌ها و اما مخالفان تهی تر می‌شد و بمیدان نوع دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا،

انحصاری یا انقلابی‌نما، در مرکزهای آموزش عالی کشور بیشتر در دام «قدرت طلبی» می‌افتادند در

عمل «دانشگاه از کردارهای دانشگاهی (دانش و آموزش و پژوهش) تهی تر می‌شد و بمیدان نوع دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا،

نظام آموزشی را بهانه کردند برای

کوپیدن انحصار گران.

آیا برای ایجاد تحول در یک نهاد اجتماعی باید همه تحرک‌ها را از آن گرفت؟

روشن تر اینکه، هم بستن دانشگاه‌ها امری سیاسی بود و هم تقاضای بازگشایی فوری دانشگاه‌ها امری سیاسی شده است و گوئی هر دو طرف «اصل قضیه» را که بازگرداندن کردارهای بسیار مذمود دانشگاهی، یعنی دانش و آموزش و پژوهش به دانشگاه‌ها باشد، اگر نه دربوته فراموشی، اما درزمره کردارهای درجه دوم قرار داده‌اند و درنتیجه یک گروه فریاد می‌کشد: «دانشگاه اسلامی ایجاد باید گردد» (یا «دانشگاه‌های آمریکائی نایابد باید گردد») و خود را از صحنه خارج مماید و ریر عوان فرینده «انقلاب فرهنگی» با تعطیل دانشگاه‌ها حاکمیت انحصار گرایانه را گستردته سارمه و «سنگر آزادی» را به قلعه حاموشان بدل نمایند.

کاربستان کانون سیاسی «فرانگر» حاکم بر کل جامعه، دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی کشور را سنتد هم این سه‌اه که می‌حوهند در نظام آمورشی کشور دگرگونی را «انقلاب فرهنگی» سووجود آورند. مسنهای که طرح گردیده‌یا دقیق تر سه‌اه که بوسطه آیل پیش کشیده شد، سخنی درست بود = گلمه حق که سه‌اه دانشگاهیان و آموزشگران اهلی سیاست بدان اعتماد داشتند. اما سیار رودتر از آنچه گیان معرفت حواس عالی نداشته باشد.

بدبال انقلاب اسلامی ملت ایران، برای هیچ نیرو و سازمان سیاسی، تردید وجود نداشت که در همه رکنیهای کشوری و نهادهای پیوندیافته با استبداد سلطنتی وابسته به بیگانه، باید درگرگونی‌های رفیع وجود آید و بر بنیاد نیازهای جامعه در شرایط آزاد و مستقل در همه آنها شکل گیری و کرداربندی جدید تحقق پیدا کند.

دانشگاهیان بیش از بسیاری از گروه‌ها مزه تلخ اختناق و ضد ارزشها را چشیده‌اند

دانشگاهیان و آموزشگران انقلابی کشور که بیش از بسیاری از گروه‌های اجتماعی مزه تلخ اختناق و ضادارزشی دارند، از همان آغاز نبود درگرگونی‌های را در همه سازمانهای آموزشی کشور بسیکدیگر میدانند که بی‌شک اگر شرایط سالم و گزینش‌های بدور از غرض‌ورزی و انحصار گری در بهار انقلاب، در سازمانهای آموزشی و دانشگاهی بوجود می‌آمد، در یک سامان دهنی خرد گرایانه و واقعی، بی‌هیچ آسیب، دامنه انقلاب به این بخش خلاق فرهنگی جامعه نیز کشیده می‌شد.

* * *

با کمال تأسف در دوره دولت موقت از هیچ‌سو آن کشش لازم جهت بازسازی دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی مشهود نگردید، یعنی نه کاربستان کشوری، علاقمندی و کارآئی و توأم‌مندی از خود نشان دادند و نه دانشگاهیان و آموزشگران بطور خودجوش و بدور از سیاستگری و دست‌بهروری گام‌های سودمندی به پیش نهادند.

بی‌آنکه ارزشهاي آزادگي و آزادانديشي حاكم مرکزهای آموزش عالی کشور در ماههای نغستين انقلاب نادیده گرفته شود، باید همه حقیقت را بیان گرد.

رشد انحصار گری در کشور وقدرت طلبی در دانشگاه نظام آموزش عالی را به نابودی می‌کشاند

راستی در این است، هرچه انحصار گران می‌دانستند که با بازبودن دانشگاه هم می‌توان اندک، اندک نظام آموزشی را بهانه کردند برای بستن دانشگاه‌ها و اما آنها دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا، دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا،

انقلابی یا انقلابی‌نما، در مرکزهای آموزش عالی کشور بیشتر در دام «قدرت طلبی» می‌افتادند در

عمل «دانشگاه از کردارهای دانشگاهی (دانش و آموزش و پژوهش) تهی تر می‌شد و بمیدان نوع دیگری از کردارهای اجتماعی (سیاسی) سیمبل می‌گشت و در بیرون این مرکزهای دگرگونی از گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی چپ یا چپنا،

نظام آموزشی عالی و بدکرداری برخی «گروه» ها و

درآمداند و درنتیجه یک گروه فریاد می‌کشد:

«دانشگاه اسلامی ایجاد باید گردد» (یا «دانشگاه‌های آمریکائی نایابد باید گردد») و خود را از صحنه خارج مماید و ریر عوان فرینده «انقلاب فرهنگی» با تعطیل دانشگاه‌ها حاکمیت انحصار گرایانه را گستردته سارمه و «سنگر آزادی» را به قلعه حاموشان بدل نمایند.

* * *

کاربستان کانون سیاسی «فرانگر» حاکم بر کل جامعه، دانشگاه‌ها و مدرسه‌های عالی کشور را سنتد هم این سه‌اه که می‌حوهند در نظام آمورشی کشور دگرگونی را «انقلاب فرهنگی» سووجود آورند. مسنهای که طرح گردیده‌یا دقیق تر سه‌اه که بوسطه آیل پیش کشیده شد، سخنی درست بود = گلمه حق که سه‌اه دانشگاهیان و آموزشگران اهلی سیاست بدان اعتماد داشتند. اما سیار رودتر از آنچه گیان معرفت حواس عالی نداشته باشد.

آدمان ملت

ارگان حزب ملت ایران

دارنده امتیاز: امیر سلیمان عظیما

زیر نظر شورای نویسندگان
خیابان سپهبد قربی خیابان سپه شماره ۲۶ طبقه سوم تلفن ۰۹۸۲۱۷
شماره حساب بانکی ۹۸۲۳ بانک صادرات شعبه فردوسی شماره ۳
صندوق پستی ۳۱۴-۱۱۵۷

